

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1251/2025
02.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића, уређен дана 26.09.2025. године и окривљене ББ – адвоката Ђуре Благојевића, поднетим против правоснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К.бр. 121/22 од 27.05.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 637/24 од 16.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића, уређен дана 26.09.2025. године и браниоца окривљене ББ – адвоката Ђуре Благојевића, поднети против правоснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К.бр. 121/22 од 27.05.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 637/24 од 16.05.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 6К.бр. 121/22 од 27.05.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које јој је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 9 месеци и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, за које јој је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, те је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци у коју јој је урачунато време проведено на задржавању од 18.04.2021. године до 20.04.2021. године, а окривљена ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 8 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 637/24 од 16.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу, бранилаца окривљене АА и окривљене ББ и пресуда Основног суда у Нишу бК.бр. 121/22 од 27.05.2024. године, потврђена. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка у односу на окривљену АА, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП поднели су браниоци:

- окривљене АА - адвокат Лазар Вујошевић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или исте преиначи у целини и окривљену АА ослободи одговорности;

- окривљене ББ – адвокат Ђура Благојевић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак пред потпуно измењеним већем или исте преиначи тако што ће усвојити жалбу окривљене ББ, исту ослободити од оптужбе и донети одлуку да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Врховном јавном тужиоцу, Врховни суд је одржао седницу већа о којој није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића и окривљене ББ – адвоката Ђуре Благојевића су неосновани у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ – адвоката Ђуре Благојевића у преосталом делу недозвољен, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Браниоци окривљених у захтевима за заштиту законитости означавају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ оба браниоца означавају исказ оштећеног ВВ дат пред Основним јавним тужилашством у Нишу дана 15.07.2021. године. По ставу браниоца окривљене ББ – адвоката Ђуре Благојевића на наведеном исказу се судска одлука не може заснивати, јер одбрана није дала сагласност да се такав доказ изведе на претресу, док бранилац окривљене АА - адвокат Лазар Вујошевић на сличан начин образлаже наведену повреду закона.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховни суд оцењује као неосноване.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у том законнику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. тог законика, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ, или знатно отежан због старости, болести и других важних разлога.

Из списка предмета произлази да је оштећени ВВ испитан у својству сведока на записнику о испитивању сведока Основног јавног тужилаштва у Нишу 14Кт бр. 1096/21 од 15.07.2021. године, на ком је, након што је прописно упозорен, дао свој исказ.

Суд је на главном претресу одржаном дана 29.01.2024. године одредио извођење доказа читањем записника о исказу сведока ВВ дат пред ОЈТ Ниш на записнику од 15.07.2021. године, након што је претходно констатовао да је оштећени ВВ преминуо дана ...2022. године према изводу из матичне књиге умрлих која се налази у списима предмета и укратко образложио своју одлуку.

Како из изнетог произлази да је првостепени суд правилно поступио и у складу са овлашћењима која има, прописана одредбама члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, на главном претресу прочитао записник о исказу сведока оштећеног ВВ, који је у току поступка преминуо, то је Врховни суд оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених којима се указује да исти представља доказ на коме се судска одлука не може заснивати.

Поред изнетог, бранилац окривљене АА - адвокат Лазар Вујошевић у поднетом захтеву за заштиту законитости указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводи и да је исказ оштећеног ВВ дат пред ОЈТ у Нишу дана 15.07.2021. године незаконит доказ и из разлога што је прибављен супротно члану 300. ЗКП, који подразумева обавезу позивања браниоца на испитивање сведока.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Наиме, према одредби члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји и ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог Законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Из списка предмета произлази да је Апелациони суд у Нишу као другостепени суд одлучујући по жалби браниоца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића, поред осталог, у односу на ову окривљену нашао да јавни тужилац није дао могућност да окривљена АА са браниоцем учествује у испитивању оштећеног ВВ, али да то не чини овај доказ апсолутно незаконитим, да се првостепена пресуда не заснива искључиво на исказу оштећеног датом код јавног тужиоца, те да побијана пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, како се то указује жалбама

бранилаца окривљених, (а што констатује другостепени суд на страни 4. у ставу два образложења пресуде).

Имајући у виду наведено, о повреди закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП се може говорити само уколико се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог Законика не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда, те како се у конкретном случају другостепени суд изјаснио о законитости наведеног доказа у односу на окривљену АА и у односу на њу нашао да се првостепена пресуда заснива и на другим доказима, односно кривица окривљене се заснива и на другим доказима, то се незаконитост овог доказа у поступку по захтеву за заштиту законитости не може са успехом истицати.

Сходно изнетом, неосновани су у потпуности наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ – адвоката Ђура Благојевића је недозвољен, док захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лазара Вујошевића нема законом прописан садржај.

Наиме, у преосталом делу захтева бранилац окривљене ББ – адвокат Ђура Благојевић наводи да је јавни тужилац одбио да предочи исказ окривљене и евентуално изврши суочење оштећеног и окривљене, да чињенично стање у овој правној ствари није потпуно нити правилно утврђено због тога што је из прикупљене чињеничне грађе суд извео погрешан закључак о томе да је оштећени говорио истину, да су искази оштећеног и окривљених били опречни, да сведоци нису били очевидци догађаја, а представили су суду да јесу, а о чему су се детаљно изјашњавале окривљене.

На описани начин, по ставу овога, суда бранилац окривљене ББ – адвокат Ђура Благојевић оспорава и полемише са чињеничним утврђењима суда у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова везано за постојање елемената кривичног дела за које је окривљена ББ оглашена кривом, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене ББ у поднетом захтеву за заштиту законитости означава и образлаже и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП.

Како бранилац окривљене ББ – адвокат Ђура Благојевић у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. и члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, а које повреде не представљају законом дозвољене разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене ББ у наведеном делу оценио као недозвољен.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвокат Лазар Вујошевић наводи да је побијаним пресудама учињена повреда члана 32.

Устава Републике Србије и члана 6. став 3. тачка Д Европске конвенције о људским правима.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева одређење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљене АА – адвокат Лазар Вујошевић није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да окривљеној или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчене Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости, у овом делу, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**